

[Chr. Christensen]

ner, en yderligere forringelse af beskæftigelsessituationen, større dagpengebelastning for statskassen, en nedgang i privatforbruget ud over den, forligspartierne har tilstræbt, samt øget fald i statens momsindtægter og andre afgiftsindtægter. Derfor mener vi ikke, at det er den rette vej at gå.

Tilsyneladende er de fleste i vort samfund i dag utilfredse. Men alligevel, set ud fra et globalt synspunkt er der få, der har det så godt som vi og næppe nogen, der har det bedre. De problemer, vi tumler med, er ikke kampen for det daglige brød eller usikkerheden om, hvorvidt vi overhovedet kan overleve. I store dele af verden lever folkeslag under så usle vilkår, at det kan være vanskeligt at fantasere sig til dem, hvis man ikke har oplevet dem.

Ud fra den kristne grundtanke om næstekærlighed er det afgørende at fastholde, at næstekærlighed ikke kun rækker til familien, naboen eller landets politiske grænser – tværtimod, den kender netop ingen grænser. Derfor er det for kristeligt folkeparti meget væsentligt, at den økonomiske politik har rammer, ikke blot til at videreføre u-landshjælpen på det hidtidige niveau, men også til en behersket stigningstakt, f. eks. 0,03 pct. af nationalproduktet. Kun derved kan Danmark fortsat yde en værdig indsats i kampen mod sult, sygdom og uvidenhed til fordel for hele menneskeheden, uanset race og religion.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Hr. Chr. Christensen har ret. Renten i Danmark er for høj.

Hr. Chr. Christensen sagde, at de små forligspartier dog sammen med regeringen havde fået diskontoen nedsat med 2 pct. Jeg vil gerne spørge hr. Chr. Christensen, om købmanden i Usserød, maskinfabrikanten i Ringkøbing eller bondemanden i Vestjylland har nogen særlig interesse i diskontoen. Har den diskontonedsættelse, hr. Chr. Christensen talte om, betydning nogen egentlig påvirkning af omkostningerne for de tre nævnte kategorier? Tror hr. Chr. Christensen ikke, at det, der interesserer dansk erhvervsliv her og nu, det, der interesserer bondemanden, købmanden og maskinfabrikanten, er den effektive markedsrente?

Derfor skal jeg tillade mig at stille det forsigtige spørgsmål til hr. Chr. Christensen: har kristeligt folkeparti sammen med regeringen fået den effektive markedsrente nedsat med så meget som 0,1 procentpoint inden for de sidste 2 år? Jeg vil gerne spørge hr. Chr. Christensen, om ikke det er det, der har interesse for dansk erhvervsliv. Det andet har selvfølgelig stor interesse for pengepolitikken. Dansk erhvervsliv har, det er jeg enig med kristeligt folkeparti i, ét kæmpestort problem, og det er den effektive markedsrente, men den har hr. Chr. Christensen ikke været med til at bringe ned – tværtimod.

Flygaard (DR):

Udefra kommende begivenheder har i høj grad påvirket dansk økonomi. Det tror jeg lige så godt vi alle sammen kan erkende. Når den danske økonomi i dag ikke er særlig god, skyldes det bl. a., at de internationale konjunkturer ikke er gode, og det er beklageligt, at udsigten til en forbedring i de internationale konjunkturer nok lader meget tilbage at ønske; det kommer formentlig ikke med det første.

Der er én ting, jeg specielt vil pege på: Der er ingen tvivl om, at de fortsat stigende oliepriser i høj grad har været med til at påvirke størrelsen af vores importudgifter og dermed i høj grad har været med til at påvirke underskuddet på de løbende poster på betalingsbalancen og dermed har været med til at forøge vores gæld til udlandet.

Jeg vil også konstatere, at vi tilsyneladende ikke har taget højde, i hvert fald ikke i tilstrækkeligt omfang, for denne udvikling. Vi har ikke formået, kan vi vel sige, at tilpasse os denne udvikling, i hvert fald ikke pr. dato. Medens vi i 1960'erne nok i overvejen- de grad lånte til investeringsmæssige formål, kan det næppe bestrides, at den låntagning, der i 1970'erne har fundet sted fra dansk side i udlandet, i høj grad har været til forbrug. Det vil med andre ord sige, at vi har levet på klods, og det at leve på klods er for det første ikke sundt, og for det andet er det næppe heller holdbart.

Danmark har mange store problemer at løse. Tre af problemerne er underskuddet på betalingsbalancen, arbejdsløsheden og underskuddet i statskassen.